

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0193/2013

19.6.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie pierwszego sprawozdania rocznego Komisji dla Parlamentu Europejskiego w sprawie działalności agencji kredytów eksportowych państw członkowskich
(2012/2320(INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Yannick Jadot

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	9
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie pierwszego sprawozdania rocznego Komisji dla Parlamentu Europejskiego w sprawie działalności agencji kredytów eksportowych państw członkowskich

(2012/2320(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE¹,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr .../. z dnia 14 marca 2013 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych (C(2013)1378),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie finansowania handlu i inwestycji unijnych MŚP: łatwiejszy dostęp do kredytu w celu wsparcia internacjonalizacji²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁷,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (2010/C 83/02),
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej oraz wysokiej przedstawiciel UE do

¹ Dz.U. L 236 z 8.12.2011, s. 45.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0469.

³ Dz.U. C 56E z 26.2.2012, s. 87.

⁴ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

⁵ Dz.U. C 99E z 3.4.2012, s. 94.

⁶ Dz.U. C 99E z 3.4.2012, s. 31.

⁷ Dz.U. C 99E z 3.4.2012, s. 101.

spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 12 grudnia 2011 r. (COM(2011)0886),

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowany „Strategia skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych” (COM(2010)0573),
 - uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. pt. Ramy strategiczne i plan działania UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji (11855/2012),
 - uwzględniając notatkę informacyjną swojego departamentu tematycznego pt. „Punkty odniesienia w zakresie praw człowieka w polityce zagranicznej UE” (EXPO/B/DROI/2011/15),
 - uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka z dnia 16 czerwca 2011 r. (HR/PUB/11/04, 2011 ONZ),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 kwietnia 2013 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże spółki oraz grupy (COM(2013)0207),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0193/2013),
- A. mając na uwadze, że programy kredytów eksportowych państw członkowskich stanowią dla europejskich przedsiębiorstw ważny instrument służący wzmocnieniu szans rozwoju handlu i działalności gospodarczej;
- B. mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych określa wymogi w zakresie corocznej sprawozdawczości dla państw członkowskich względem Komisji a jednocześnie przewiduje przekazanie Komisji uprawnień, dzięki którym osiągnie się jak najszybszą transpozycję zmian odnośnych przepisów regulujących OECD do prawa UE;
- C. mając na uwadze, że na mocy art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) „wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii”;
- D. mając na uwadze, że zasady przewodnie dotyczące sposobu organizacji przez Unię jej stosunków zewnętrznych oraz zasady przewodnie regulujące działania Unii na arenie międzynarodowej są zawarte w art.3 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi wiążącą umowę między państwami członkowskimi;
- E. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji oraz wysokiej przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z grudnia 2011 r., stwierdza się, że „należy zachęcać przedsiębiorstwa europejskie do wszelkiej niezbędnej staranności w zapewnianiu zgodności swoich działań z prawami człowieka, bez względu na miejsce

prowadzenia działalności”;

- F. mając na uwadze, że w przyjętych przez Radę Europejską Ramach strategicznych i planie działania UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji stwierdza się, że „UE będzie wspierać prawa człowieka we wszystkich, bez wyjątków, dziedzinach działań zewnętrznych”;
- G. mając na uwadze, że Karta praw podstawowych Unii Europejskiej jest prawnie wiążąca dla instytucji UE i państw członkowskich, oprócz tych państw, które posiadają klauzulę opt-out w zakresie wdrażania prawa UE, oraz że strategia Komisji w zakresie skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych wyraźnie przyznaje, że Karta ma zastosowanie do działań zewnętrznych UE;
- H. mając na uwadze, że Unia i jej państwa członkowskie z zadowoleniem przyjęły wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, a w zasadzie 4 tychże wytycznych dotyczącej relacji państwa i biznesu widnieje jednoznaczne odniesienie do agencji kredytów eksportowych;
- I. mając na uwadze, że wsparcie kredytem eksportowym jest często przyznawane dużym projektom doświadczającym problemów w dostępie do kredytów komercyjnych ze względu na wysokie zagrożenia handlowe, polityczne, gospodarcze lub środowiskowe, które muszą zostać odpowiednio ocenione i wycenione przez agencje kredytów eksportowych;
- J. mając na uwadze, że w dniu 14 marca 2013 r. Komisja zaproponowała rozporządzenie delegowane zmieniające załącznik II do rozporządzenia nr 1233/2011;
 - 1. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję wysiłki na rzecz ustanowienia ram corocznej sprawozdawczości państw członkowskich, dotyczącej ich działalności związanej z kredytami eksportowymi zgodnie z rozporządzeniem nr 1233/2011, w celu zwiększenia przejrzystości na szczeblu UE; podkreśla, że głównym celem niniejszej sprawozdawczości jest monitorowanie zgodności agencji kredytów eksportowych państw członkowskich z międzynarodowymi standardami dotyczącymi kredytów eksportowych i ze zobowiązaniami wynikającymi z traktatu UE;
 - 2. potwierdza nieformalny odbiór dnia 14 grudnia 2012 r. pierwszego rocznego sprawozdania Komisji dotyczącego działalności państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych i oceniającego odpowiedzi 20 z 27 państw członkowskich prowadzących aktywne programy kredytów eksportowych oraz potwierdza odbiór tych sprawozdań państw członkowskich w formie załączników; Komisja od tego czasu zatwierdziła publikację tych dokumentów, aby wypełnić cel rozporządzenia podstawowego w zakresie zwiększenia przejrzystości;
 - 3. pochwała fakt, że sprawozdanie Komisji jasno wskazuje na skalę znaczenia działalności państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych w 2011 r., której całkowita wartość wyniosła ponad 250 miliardów EUR - w tym 260 transakcji, przy których zgłoszono wysoki poziom następstw dla środowiska - i która przekłada się na istotne szanse rozwoju handlu i działalności gospodarczej dla przedsiębiorstw europejskich;

4. przyznaje, że państwa członkowskie udostępniły Komisji w swoich rocznych sprawozdaniach z działalności dane finansowe i operacyjne dotyczące kredytów eksportowych zgodnie z wymogiem zawartym w ust. 1 załącznika I do rozporządzenia 1233/2011;
5. w związku ze skalą działalności państw członkowskich związanej z kredytami eksportowymi, podkreśla znaczenie motywu 4 rozporządzenia nr 1233/2011, wzywając do zgodności z ogólnymi zasadami Unii w zakresie działań zewnętrznych, takimi jak: umacnianie demokracji, przestrzeganie praw człowieka, spójność polityki na rzecz rozwoju oraz zwalczanie zmiany klimatu; w tym sensie przypomina o znaczeniu określonych wymagań w zakresie sprawozdawczości sformułowanych w załączniku I do rozporządzenia, aby upewnić się, że Komisja i Parlament będą w stanie tą zgodność ocenić;
6. podkreśla, że roczne sprawozdania państw członkowskich i ocena tychże sprawozdań przedstawiona przez Komisję nie odpowiadają jeszcze intencjom Parlamentu, zgodnie z którymi Parlament będzie miał możliwość ocenienia, czy działalność państw członkowskich związana z kredytami eksportowymi jest zgodna z celami polityki zagranicznej Unii przewidzianymi w art. 3 i 21 TUE oraz z obowiązującymi przepisami w zakresie traktowania zagrożeń środowiskowych w kalkulacjach składek agencji kredytów eksportowych;
7. z zadowoleniem przyjmuje „powszechną wyraźną chęć” ze strony państw członkowskich – przytoczoną przez Komisję w ostatnim rocznym sprawozdaniu – do „stosowania w swoich programach kredytów eksportowych strategii politycznych, których cele są zgodne z ogólnym językiem art. 3 i 21”; pochwała wysiłki niektórych państw członkowskich, w tym Niemiec, Włoch, Belgii i Holandii na rzecz składania bardziej wnikliwych sprawozdań w zakresie zgodności z niektórymi celami działań zewnętrznych Unii;
8. potwierdza, że Komisja musi być w stanie ocenić, czy działalność państw członkowskich związana z kredytami eksportowymi jest zgodna z celami działań zewnętrznych Unii i zaleca w związku z tym, aby test zgodności polegał na sprawdzeniu, czy oficjalnie wspierane agencje kredytów eksportowych stosują strategie polityczne, które skutecznie pozwalają na zagwarantowanie, że ich działania są zgodne z celami polityki zagranicznej Unii;

Analiza porównawcza zgodności agencji kredytów eksportowych z celami działań zewnętrznych Unii

9. podziela wyrażone w sprawozdaniu rocznym spostrzeżenie Komisji na temat trudności zdefiniowania dokładnego poziomu odniesienia umożliwiającego pomiar zgodności z prawem UE; powtarza jednak, że przepisy art. 21 pozostają głównym punktem odniesienia, według którego ocenia się strategie polityczne związane z transakcjami kredytów eksportowych;
10. podkreśla, że Unia będzie godnym zaufania i silnym podmiotem na światowej scenie tylko, jeśli państwa członkowskie i instytucje europejskie będą prowadziły spójną politykę zewnętrzną;

11. zaleca, aby grupa robocza Rady ds. kredytów eksportowych oraz Komisja skonsultowały się z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) w celu wypracowania metodologii składania wnikliwych sprawozdań dotyczących zgodności z art. 21 oraz w celu stosowania w UE części wytycznych OECD w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych przed terminem przedstawienia przyszłorocznego sprawozdania; nalega, aby konsultacje publiczne były częścią tego procesu;
12. za najważniejsze uważa wezwanie państw członkowskich do kontrolowania i składania sprawozdań dotyczących procedur należytej staranności oraz ich rezultatów i efektywności w zakresie kontroli projektów oficjalnie wspieranych przez kredyty eksportowe, z uwzględnieniem ich możliwego wpływu na przestrzeganie praw człowieka;
13. jest świadomy, że agencje kredytów eksportowych zależą od informacji dostarczanych przez ich partnerów projektowych; jest przekonany, że jeśli od agencji kredytów eksportowych będzie wymagane usystematyzowane podejście do kwestii procedur należytej staranności, aby mogły one kwalifikować się do otrzymania wsparcia finansowego na realizację projektów, to partnerzy projektowi będą życzliwi sobie samodzielnie wprowadzić te procedury, tym samym obniżając koszty administracyjne agencji kredytów eksportowych;
14. uważa, że postęp w składaniu przez agencje kredytów eksportowych sprawozdań na temat zgodności z prawami człowieka jest zapowiedzią poprawy sprawozdań na temat pozostałych celów europejskich działań zewnętrznych przewidzianych w art. 21, takich jak eliminacja ubóstwa, czy traktowanie zagrożeń środowiskowych;

Sprawozdawczość w zakresie traktowania zagrożeń środowiskowych przy obliczaniu składek agencji kredytów eksportowych

15. wzywa agencje kredytów eksportowych państw członkowskich do dalszego składania sprawozdań dotyczących oceny zagrożeń środowiskowych i uważa, że składanie takich sprawozdań przez agencje kredytów eksportowych wszystkich państw OECD i państw nienależących do OECD jest konieczne dla zapewnienia równych reguł konkurencji;

Sprawozdawczość w zakresie zobowiązań warunkowych

16. zauważa, że sprawozdania dotyczące narażenia na wystąpienie zobowiązań warunkowych są obecnie składane przez agencje kredytów eksportowych państw członkowskich w różnych trybach; prosi Komisję o dostarczenie jednolitej definicji odzwierciedlającej życzenie Parlamentu, aby być informowanym o ekspozycjach pozabilansowych;

Wskazówki i ocena Komisji

17. wzywa Komisję do dostarczenia państwom członkowskim wskazówek dotyczących składania sprawozdań w kolejnym okresie sprawozdawczym, między innymi na temat występowania i efektywności procedur należytej staranności w odniesieniu do ich strategii politycznych w zakresie ochrony praw człowieka, oraz w sprawie traktowania zagrożeń środowiskowych;
18. oczekuje, że kolejne sprawozdanie roczne Komisji będzie zawierało informację, czy

Komisja była w stanie ocenić zgodność państw członkowskich z celami i zobowiązaniami Unii oraz, w przypadku, gdyby odpowiedź była negatywna, przedstawić zalecenia dotyczące sposobu poprawy praktyki sprawozdawczej;

Sprawozdanie Komisji dotyczące kontaktów z państwami niebędącymi członkami OECD

19. pochwała wysiłki podjęte w 2012 r. przez Komisję wspólnie ze Stanami Zjednoczonymi w celu zaangażowania Chin, Brazylii, Rosji i pozostałych głównych wschodzących gospodarek w zakładanie Międzynarodowej grupy roboczej głównych dostawców finansów eksportowych (IWG);

20. sugeruje, aby zbadać zasadność sektorowego podejścia do rozwoju IWG w celu stworzenia w drugiej fazie podstaw pod przepisy horyzontalne, które zapewnią wspólne przyjęcie skutecznych i wysokich standardów oraz nowych międzynarodowych zasad dotyczących agencji kredytów eksportowych przez wszystkie państwa OECD i państwa nienależące do OECD, tak aby zapewnić równe reguły konkurencji;

o

o o

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich i sekretariatowi OECD.

UZASADNIENIE

W 2011 r. Parlament i Rada wyraziły zgodę na transpozycję do prawa UE przyjętych przez OECD w 2005 r. przepisów regulujących dotyczących działalności w zakresie kredytów eksportowych. W tym kontekście, w zamian za zwiększenie przejrzystości działalności państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych na szczeblu UE ustalono przyznanie Komisji uprawnień do przyjęcia aktu delegowanego w celu transpozycji przyszłych wersji przepisów regulujących OECD. Powstałe na tej podstawie rozporządzenie nr 1233/2011 zawiera w załączniku I wymóg zamieszczenia w corocznych sprawozdaniach państw członkowskich dla Komisji następujących informacji:

- informacji dotyczących aktywów i pasywów, zapłaconych roszczeń i odzyskanych kwot, nowych zobowiązań, ryzyka i obciążeń z tytułu składek, a także zobowiązań warunkowych, które mogą powstać w wyniku działalności z zakresu oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych;
- w jaki sposób zagrożenia środowiskowe, które mogą powodować inne istotne zagrożenia, są uwzględniane w działalności z zakresu oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych;
- ocenę zgodności agencji kredytów eksportowych z celami i zobowiązaniami UE.

Ostatni element wymagany w sprawozdaniu rocznym państw członkowskich jest umieszczony w głównym tekście rozporządzenia, w motywie 3, który nadaje mu szczególne znaczenie i kierunek:

(3) Ustanawiając, rozwijając i wdrażając ich krajowe systemy kredytów eksportowych oraz pełniąc nadzór nad działalnością w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, państwa członkowskie powinny przestrzegać ogólnych zasad Unii dotyczących działań zewnętrznych, takich jak umacnianie demokracji, przestrzeganie praw człowieka, spójność polityki na rzecz rozwoju oraz zapobieganie zmianom klimatu.

Ogólne zasady Unii dotyczące działań zewnętrznych przewidziane są w art. 3 i 21 TUE.

Ponadto załącznik I zawiera wymogi w zakresie corocznej sprawozdawczości Komisji względem Parlamentu na temat negocjacji podjętych w celu ustanowienia światowych standardów w obszarze oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych.

Pierwszy okres sprawozdawczy, do którego ma zastosowanie rozporządzenie nr 1233/2011, obejmuje rok 2011.

W dniu 14 grudnia 2012 r. przewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego Parlamentu w sposób nieformalny otrzymał projekt rocznego sprawozdania Komisji na temat działalności państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych w 2011. Projekt ocenia sprawozdania 20 z 27 państw członkowskich, które prowadzą aktywne programy kredytów

eksportowych. Sprawozdania wszystkich 20 państw członkowskich zostały przekazane tego samego dnia.

W dniu 4 marca 2013 r., Komisja Handlu Międzynarodowego Parlamentu oraz Komitet Rady ds. Polityki Handlowej (TPC) otrzymały zestaw identycznych dokumentów, niezawierających zmian, należących do kategorii „dokumentów ograniczonych”, czyli „zawierających wrażliwe informacje przeznaczone tylko dla osób upoważnionych do ich oglądania z powodów zawodowych i zastrzeżone dla członków naszej komisji wyłącznie do obiegu wewnętrznego.”

W dniu 21 marca 2013 r. Parlament otrzymał również od Komisji sprawozdanie dotyczące negocjacji rozpoczętych przez Komisję w obszarze kredytów eksportowych na okres 2011-2012, w rozumieniu rozporządzenia nr 1233/2011. Również ten dokument został zakwalifikowany do kategorii „dokumentów ograniczonych”.

Aby w odpowiednim czasie umożliwić Parlamentowi wkład w redakcję drugiego rocznego sprawozdania państw członkowskich decyzją koordynatorów Komisji Handlu Międzynarodowego w międzyczasie rozpoczęła się praca nad tym sprawozdaniem oraz doszło do pierwszej i kolejnej wymiany poglądów podczas posiedzenia komisji, odpowiednio w dniach 21 lutego i 21 marca 2013 r. Dokumenty nie mogły zostać upublicznione na stronie internetowej komisji INTA przy okazji obu wymian poglądów w komisji. Podstawowe dokumenty, do których odnosi się to sprawozdanie nie zostały upublicznione aż momentu sporządzania tego uzasadnienia.

Sprawozdawca wyraża swoje głębokie zaniepokojenie i kwestionuje zasadę poufności przyjętą przez Komisję, która jest całkowicie niezgodna z prawdziwym celem rozporządzenia nr 1233/2011, czyli zwiększeniem przejrzystości działalności państw członkowskich związanej z kredytami eksportowymi na szczeblu UE. Jego wnioski zostały przedstawione w pierwszych ustępach tego sprawozdania.

W dniu 27 marca 2013 r. Parlament otrzymał pierwsze delegowane rozporządzenie Komisji (UE) nr .../. z dnia 14 marca 2013 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w obszarze oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Celem tego delegowanego rozporządzenia jest aktualizacja podstawowego rozporządzenia nr 1233/2011 o nowe przepisy regulujące OECD dotyczące modyfikacji systemu składek przepisów regulujących OECD, Uzgodnienie sektorowe dotyczące kredytów eksportowych dotyczących cywilnych statków powietrznych (2011 r.) oraz Uzgodnienie sektorowe dotyczące kredytów eksportowych dla projektów energii odnawialnej, zmniejszania emisji gazów cieplarnianych oraz dotyczących inżynierii wodnej.

Chociaż sprawozdawca nie zgłasza obiekcji co do treści proponowanych poprawek, jest mu trudno wyobrazić sobie, że przyznany zostanie akt delegowany pomimo niespełnienia wymagań rozporządzenia podstawowego nr 1233/2011 w zakresie przejrzystości.

Niska jakość sprawozdań państw członkowskich dotyczących ich działalności związanej z kredytami eksportowymi w 2011 r., jak też jakość oceny tych sprawozdań przez Komisję jeszcze potęgują ten brak równowagi.

Z jednej strony w sprawozdaniu Komisji wyraźnie wskazana jest skala i znaczenie agencji kredytów eksportowych. Deklarowane narażenie działalności agencji kredytów eksportowych państw członkowskich w 2011 r. wyniosło ponad 250 miliardów EUR i objęło 260 transakcji, przy których zgłoszono wysoki poziom zagrożeń środowiskowych. Sprawozdawca, jak to już wyraził wcześniej w czasie trwania procesu ustawodawczego dotyczącego rozporządzenia nr 1233/2011, docenia, że państwa członkowskie mają do dyspozycji tego rodzaju narzędzia przyczyniające się do zwiększenia szans rozwoju handlu i działalności gospodarczej dla przedsiębiorstw europejskich.

Przedstawienie w liczbach: przewyższają one niemal dwukrotnie roczny budżet Unii. Dla porównania Unijny dział budżetu „Unia jako partner globalny” wynosi mniej niż 10 miliardów EUR. Agencje kredytów eksportowych wspierają projekty o wartości 25 razy większej niż roczne środki przeznaczone w budżecie Unii na jej działania zewnętrzne.

Skala działalności agencji kredytów eksportowych w pełni potwierdza znaczenie motywu 4 rozporządzenia nr 1233/2011, w którym stwierdza się, że dla państw członkowskich korzystających z tego narzędzia główną wytyczną powinna być zgodność z celami działań zewnętrznych Unii, takimi jak umacnianie demokracji, przestrzeganie praw człowieka, spójność polityki na rzecz rozwoju oraz zapobieganie zmianom klimatu. Aby Parlament mógł ocenić tą zgodność równie istotne są wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w załączniku 1 do rozporządzenia.

Z drugiej strony roczne sprawozdania państw członkowskich i ocena tych sprawozdań przedstawiona przez Komisję w niewielkim stopniu umożliwiają Parlamentowi dokonanie takiej oceny. Szczególnie chodzi tutaj o sprawozdania dotyczące pozafinansowych elementów załącznika I, takich jak traktowanie w naliczanych przez agencje kredytów eksportowych składkach zagrożeń środowiskowych i zgodność z celami działań zewnętrznych Unii.

To uchybienie do pewnego stopnia nie stanowi zaskoczenia. Kilka państw członkowskich, na przykład Niemcy, Włochy, Belgia, Holandia i Dania, podejmują godne pochwały wysiłki składania sprawozdań dotyczących tych trudniejszych tematów. Musimy jednakże przyznać, że nie ustanowiono jak do tej pory metodologii składania sprawozdań dotyczących spraw pozafinansowych. Aby pokazać zgodność z celami działań zewnętrznych Unii państwa członkowskie i instytucje europejskie, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny, muszą pozostać spełniać wymogi Traktatu z Lizbony.

Dlatego, aby przyczynić się do poprawienia praktyki sprawozdawczej, pozostała część sprawozdania szczegółowo przedstawia państwom członkowskim i Komisji zalecenia dotyczące sposobu sporządzania kolejnego rocznego sprawozdania, które lepiej wypełni nasze oczekiwania w zakresie monitorowania działalności agencji kredytów eksportowych. Szczególnie dotyczy to sprawozdawczości na temat zgodności działań państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych z celami działań zewnętrznych przedstawionymi w art. 3 i 21 Traktatu z Lizbony.

Kolejne zalecenia dotyczą również sprawozdań na temat systemu naliczania składek związanych z zagrożeniami środowiskowymi oraz zobowiązań warunkowych agencji kredytów eksportowych, jak też kontaktów zewnętrznych Komisji i państw niebędących członkami OECD.

Pod koniec sprawozdania wzywa się Komisję do przedstawienia wskazówek dla państw członkowskich, aby w kolejnych sprawozdaniach rocznych Komisja mogła rzeczywiście przestawić Parlamentowi ocenę, czy jej zdaniem działalność państw członkowskich w zakresie kredytów eksportowych jest zgodna z celami działań zewnętrznych UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.5.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Andrea Cozzolino, George Sabin Cutaş, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder, Albert Deß, Elisabeth Köstinger, Mario Pirillo, Marietje Schaake, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marie-Christine Vergiat